

วิทยานิพนธ์เรื่อง	ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของการจัดการความรู้กับองค์กรแห่งการเรียนรู้ต่อการประกันคุณภาพการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
คำสำคัญ	การจัดการความรู้, องค์กรแห่งการเรียนรู้, การประกันคุณภาพการศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา
นักศึกษา	ศศิธร วชิรปัญญาพงศ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ ชัยกิจอุไรใจ
หลักสูตร	การจัดการคุณภาพบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์
คณะ	วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการจัดการความรู้ในงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา องค์กรแห่งการเรียนรู้ และการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา และ 2) ศึกษาความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของการจัดการความรู้ในงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา กับองค์กรแห่งการเรียนรู้ ที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โดยใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปริมาณ ในลักษณะของการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรหลายตัว ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือสถาบันอุดมศึกษา ที่ได้รับการประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) ในรอบที่ 2 (พ.ศ.2549-2553) ในระดับดีมาก วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Structural Equation Modeling: SEM)

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยตัวแปรแฝงระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา (สมศ.) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ตัวแปรแฝงระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และตัวแปรแฝงการจัดการความรู้ ในงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา (สมศ.) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร มีความสัมพันธ์ทางตรงเชิงบวกต่อกัน โดยที่การจัดการความรู้มีความสัมพันธ์ทางตรงเชิงบวกต่อองค์กรแห่งการเรียนรู้ และทางอ้อมเชิงบวกต่อการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถ

ร่วมกันทำนายการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ได้ร้อยละ 73 ซึ่งอธิบายได้ว่า การจัดการความรู้มีความสัมพันธ์ทางตรงเชิงบวกต่อการประกันคุณภาพการศึกษา การจัดการความรู้ ส่งผลทางตรงเชิงบวกต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ ที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .89 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และส่งผลทางอ้อม ต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ทางบวกที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .53 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลโดยรวม (Total Effect) ทางบวกที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .85 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัย

TITLE	THE STRUCTURAL RELATIONSHIP MODEL LEARNING ORGANIZATION AND KNOWLEDGE MANAGEMENT EFFECT TO QUALITY ASSURANCE FOR HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTE
KEY WORD	LEARNING ORGANIZATION, KNOWLEDGE MANAGEMENT, QUALITY ASSURANCE FOR HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTE
STUDENT	SASITORN WACHIRAPANYAPONG
ADVISOR	ASST. PROF. PRAPAN CHAIKIURAJAI DR.
LEVEL OF STUDY	DOCTOR OF MANAGEMENT DEPARTMENT OF HUMAN RESOURCE MANAGEMENT
FACULTY	GRADUATE COLLEGE OF MANAGEMENT SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR	2012

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) study the state of knowledge management in quality assurance of higher education institutions, learning organizations and quality assurance of higher education institutions. and 2) study the relationship between knowledge management in quality assurance of higher education institutions and learning organizations which affected quality assurance. This research was a quantitative research that studies the structural relationship of several variables in the quality assurance of higher education institutions in Thailand. The samples comprised of higher education institutes which were evaluated by the Officer of Standards and Quality Assessment (Public Organization) in the 2nd round covering the years 2006 - 2010 at the excellent level. Data were analyzed using the technique of Structural Equation Modeling: SEM.

The results of the study found that:

1. The average variable scores of Knowledge Management, Learning Organization and Quality Assurance for Higher Education were rated at a high level as 4.08, 3.87, and 3.67 respectively.

2. All variables had positive relationship to the quality assurance at the chi-square = 1.32, $p = 0.095$, GFI = .97, AGFI = .94, CFI = 1.00 SRMR = 0.18 and RMSEA = 0.035. All variables in the equation totally affected the quality assurance for 73 percent which meant that the learning management had a direct positive effect on the learning organization with the coefficient of .89 at a significance level of .01 and had an indirect positive effect on the learning organization with the coefficient of .53 at a significance level of .01. In addition, the learning management had overall positive effect on the quality assurance for higher education with the coefficient of .85 at a significance level of .01. Learning Organization had a direct positive effect on the quality assurance for higher education with the coefficient of .60 at a significance level of .01.

